

Де си скиталъ въ тоя студъ  
Безъ кожухъ и необутъ?

**Кумчо Вълчо:** Азъ не съмъ пиянъ — залянъ,  
Азъ съмъ кланъ и недокланъ.  
Кумчо Вълчо се наричамъ,  
Стари баби не обичамъ.  
На рѣката бѣхъ за риба,  
Търся топло и колиба.  
Вчера въ село ме познаха  
И кожуха ми одраха,  
Да се стопля отвори ми,  
Че измръзнахъ въ тия зими.

**Бабичка:** Кой си, кой си — я кажи?  
Зжбитѣ си покажи.  
Да ги видя, да ги знамъ,  
Па тогава ще ти дамъ:  
Пастърмица съ топла пита  
Да си хапнешъ до насита.

**Кумчо Вълчо:** Азъ не съмъ пиянъ — залянъ  
Азъ съмъ Вълчо недокланъ.  
Зиме скитамъ по снѣга  
Нѣмамъ зжби, ни рога.  
Нито свѣтя, нито грѣя,  
Но да шетамъ пѣкъ умѣя;  
Да ора, да жъна зная  
И градинки да копая.  
Баба чу, па се засмѣ:

**Бабичка:** Влизай Вълчо, у дома,  
Нá ти сиренце и пита,  
Стига вече гладенъ скита,  
Ще живѣемъ въ тазъ колиба  
Съ пастърмица и съсъ риба.  
Ала, Вълчо, знай това:  
Кога въ гората, бродишъ  
Гости нѣма да ми водишъ ...

И. Стубелъ